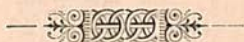

и Султана на свобода. Той се зарадва и като вихрушка побѣгна къмъ долинката. Бѣга той бѣга и се слуша не свири ли пазачътъ, не го ли вика пакъ при колибата.

Нищо се не чува. Навсѣкждѣ тихо. „Не съмъ чулъ свирнята“, помислилъ си Султанътъ и бързо се завръща пакъ при колибата. Тамъ никого не намѣрва и наоколо никого не вижда. Но върното куче безъ вързалка сѣда на своето легло и сериозно разглежда наоколо, както и понапрѣдъ, когато било вързано.

По такъвъ начинъ Султанътъ нѣколко дни наредъ пазилъ обраното лозе и въ опрѣдѣленото врѣме бѣгалъ на свобода край лозето да се разхожда.

Змията боа.

(Гледай цвѣтната картинка).

въ топлитѣ страни природата е надарила човѣка съ много богатства отъ растителното и животното царства, които правятъ живота му по-блаженъ отъ нашия. Но въ сѣщото врѣме тя му отхранва и голѣми неприятели, които правятъ понѣкога живота му по-нешастенъ отъ на-